

Sparekasser, der have og kunne bevare en Reservefond, som svarer til 10 pCt. af deres Sparekapital. Selv om nemlig en Sparekasse idag maatte have en saadan Reservefond, kan den imorgen eller iovermorgen være bleven bragt ind i et Misforhold derved, at den nyder den almindelige Tillid og pludselig faar indstødt en stor ny Kapital. Den har f. Ex. idag en Million Kroner i Sparekasskapital og 100,000 i Reservefond. Saa giver det ærede Medlem denne Sparekasse Frihed, saa kan den disponere, som den vil. Men imorgen faar den, netop fordi den er vel bestyret, en pludselig Tilgang af 200,000 Kr., men dens Reservefond kan ikke stige i samme Forhold. Først efter 2, 3, 5 Mars, Forløb vil dens Reservefond kunne være voget op, saa at den paany udgjør 10 pCt. af den stegne Kapital, og dog forlanger det ærede Medlem, at netop fordi den har vundet Tillid og faaet en ny Sparekapital, skal den paa engang miste sin Frihed. Det er ikke korrekt, ikke logisk. Faktisk bliver Forholdet det, at saa godt som alle Sparekasser ville blive undergivne den Regel, som det ærede Medlem har opstillet, som om det blev en Undtagelse. Den anden Indsigelse er denne, at, naar man overhovedet skal komme til at opstille Regler for den Virksomhed, Sparekasser maa udsolde, saa tror jeg, at man maatte komme til at stipulere flere Ting, end der allerede staar i Regjeringsforslaget § 2 og nu staar i det ærede Medlems Ændringsforslag. Jeg anser saaledes til den ene Side Bestemmelserne for at være for bindende og paa den anden Side, hvis man vil indføre dem, dog ikke for tilstrækkelig detaillerede, og der er vistnok Mange, der med mig ikke er istand til at følge det ærede Medlem paa dette Forslags Omraade.

— Det Punkt, der synes mig egentlig at være mindst fyldestgjørende bevarer fra Udvalgets Side, er det, der vedrører Stillingen mellem Banker og Sparekasser, og jeg antager, at Udvalget vil være tilbøjeligt til selv at erkende, at i dets Bestænkning og Forslag er dette den Del, der er mindst tilfredsstillende, hvilket ogsaa faktisk viser sig derved, at paa dette Punkt er der indtraadt den største Adskillelse mellem de ærede Medlemmer af Udvalget; det er her, de stærkest stille sig fra hinanden, og at der foreligger en Række af temmelig afvigende Forslag. Det er ligeledes det Punkt, hvor min Tilbøjelighed vilde gaa stærkest i Retning af bindende Bestemmelser.

3die Marts.

For mig stiller det sig saaledes, at det er yderst uheldigt, naar Bankvirksomhed og Sparekassvirksomhed forenes, og at Foreningen er lige uheldig, hvad enten det er Banker, der aabne Sparekasser, eller Sparekasser, der drive Bankvirksomhed. Det er en stor Misforstaaelse, naar man vil sammenblende de Opgaver, der ere stillede de to Aarter af Instituter, baade hvad angaar deres Virksomhed, og hvad angaar de Kapitaler, med hvilke de skulle arbejde. Ser jeg. Sager fra de Indflydendes Standpunkt, maa jeg finde det aldeles forkert, at man forlanger for den flydende Kapital, Driftskapitalen, de Summer, man vil holde rede til daglig Disposition, de samme gunstige Bifkaar under Opbevaringen som den, man kræver for Midler, der hensættes til en endnu ikke kjendt fremtidig Anvendelse. Udtrykt paa en anden Maade: Det er aldeles forkert, at den Kassebeholdning, som en Mand skulle have hjemme i sit Hus til dermed at foretage de Udbetalinger, hans Drift eller Forretning kræver, skal kunne lægges ind i en Sparekasse og der nyde alle de Fordel, der burde være forbeholdte de Kapitaler, som samme Mand har sat tilside til sine gamle Dage eller sine Børn eller et eller andet midlende Tilfælde. Man tilegner sig en utilbørlig Fordel ved saaledes at holde sin Kassebeholdning i en Sparekasse istedetfor at holde den i en Bank, ved at forlange Sparekassens højere Rente istedetfor Bankens lavere Folkorente. Vi have oplevet den Lid her i Landet, og den er ikke saa langt borte, da det eneste Sted, hvor man kunde indsætte sin flydende Kapital, var Nationalbankens Folio, og Forholdet var dengang saaledes, at ikke alene fik man ikke en eneste Skilling i Rente af, hvad man saaledes indsatte paa Folio, men maatte betale en aarlig Afgift for at have den Fordel at trække sine Penge ud i Form af Anvisninger, Check, og indsætte dem igjen. Afgiften var — det ærede Medlem (Scharling) vil maatte her hjælpe mig — 8 Rdbr. om Aaret eller en lignende Sum. Saa kom der forskellige private Bankinstituter op. Disse optog blandt deres Virksomhed tillige Modtagelse af Penge paa Folio og Indlaan. Denne Virksomhed var i Begyndelsen gratis; Banken fik Intet for denne Foliohistorie, men den betalte heller ikke nogen Rente. Efterhaanden er dette forandret, og nu betale alle Banker for Folio penge, det vil sige for de Penge, der ind-